

[Wilhelm]

kommer i tusindvis af husbesættelser og titusindvis af eksempler på uretmæssig beboelse af privat eller kommunal ejendom, uden at det skaber problemer for byens fredelige og lovlydige borgeres færden – undtagen lige netop, når myndighederne fra tid til anden beslutter sig for konfrontationer.

Man kunne tage udgangspunkt i, at når der pludselig opstår sådan noget som husbesættelser, tag-selv-aktioner osv., så er det ikke særlig sandsynligt, at det er, fordi disse årgange er anderledes end tidligere årgange, at de f.eks. har en mere aggressiv gém masse eller sådan noget, men at disse årganges vilkår og omstændigheder er anderledes end tidligere. At kriminalisere deres reaktion på de vilkår, vi byder dem, fremfor at se alvorligt på, om ikke vilkårene kan og bør ændres, svarer til at slå termometeret i stykker i stedet for at forsøge at gøre patienten feberfri.

Det er ikke svært at se, at det, BZere og andre er tyet til, netop er den fortvivlelsens selvhjælp, som ikke bare har hævd i det danske demokrati, men som faktisk var fødsels-hjælper for det. De reelle problemer bag uroen er arbejdsløshed, sultecirkulære, adgangs-begrænsning, mangel på praktikpladser og muligheden for at bo og være på egne betingelser, om end nok så primitivt.

Hvad selve husbesættelserne angår, burde svaret være, at der ikke i fremtiden må nedrives nogen brugbar bygning, før grunden skal bruges til andet formål, og at tomme bygninger skal stilles til rådighed for lokal-grupper, som mener at kunne anvende dem til noget fornuftigt. At det nuværende samfund ikke kan byde de unge hverken uddannelses- eller beskæftigelsesmuligheder, er mere end galt nok. Det er helt ubegribeligt, hvorfor man også skal nægte dem at gøre brug af samfundets affald, de tomme bygninger, indtil det skal smides ud.

Hvad angår politiet, så er det ikke flere politifolk og kraftigere udstyr, men decentralisering, der er brug for. Det er ikke udvide-de beføjelser til varetægtsfængsling og andre tvangsindgreb, som vi i øvrigt snart får lejlighed til at drøfte nærmere. Det er en kendsgerning, at allerede de nuværende regler har været for omfattende, og at der har været varetægtsfængslet uberettiget netop i sager af disse typer.

Politiet skal have ret til at tøve med at lade sig sætte ind over for sociale problemer. Politiet i Middelfart viste et godt eksempel for godt et års tid siden, da det vægrede sig ved at rydde en besat ejendom, før kommunalbestyrelsen havde søgt en forhandlingsløsning. Der blev ikke brug for politiindsats. Når det så alligevel går galt som i København, var det måske en idé at sende regningen til de egentlig ansvarlige, til borgerrepræsentationen.

Vi må også væk fra, at klager over Københavns politi og politi i øvrigt skal undersøges af Københavns politi. Vi må have gennemført den uvildige undersøgelse, som VS for længst har foreslået, men som regeringen, uvist af hvilken grund, har afvist kategorisk – en uvildig undersøgelse af, hvem og hvad der var skyld i optræningen på Nørrebro nytårnat, og hvordan det egentlig forholdt sig med de skud, som politiet påstår at have fyret op i luften, men som de unge påstår hvinede dem om ørerne inde i lejligheden.

Den politisk ansvarlige minister må over for politiet indskærpe proportionalitetsprincippet; han må indskærpe, at politiet ikke må reagere på småfornærmelser. Vi skal ikke have flere af de tilfælde, hvor det, at en ung viser et par betjente fingeren, som det hedder, fører til klapjagt og knippelsuppe med deltagelse af 13 betjente, som vi så det sidste efterår, men som Københavns politiledelse åbenbart ikke har mindste kendskab til til trods for avisoverskrifterne.

Den politisk ansvarlige minister må også offentligt sætte politiledelsen på plads, når den i strid med gældende regler og med landets politiske flertal iklæder civile håndværkere politiuniform, når den anvender tåregas i klar strid med tåregasregulativet, når den anvender pistol i strid med skydereglementet og knipler i strid med stavreglementet, når politiet beslaglægger Anders And-blade, Information, ubetalte regninger og retshjælpskopier, blot fordi indehaverne antages at tilhøre eller have sympati for BZerne, når politiledelsen retter grove og udokumenterede beskyldninger for kriminalitet mod en hel gruppe af medborgere, når politiet offentligt hænger en bestemt ung ud for at have smadret ansigtet på en betjent og holder ham varetægtsfængslet flere uger efter, at det er klart, at beskyldningen ikke kan være rigtig, osv. osv.